

על נפש צדיק ונגו' ויהי ה' למשגֵב ונגו', וישב עליהם את אונם ונגו', ולא הספיקו לומר יצמיחת ה' אליהינו, עד שבאו גויים וככשום. דהא אי אמרו ליה, לא תהו לון תקנה.

ומוציאי שבת, חכמתא סגיאה קא רמו, הנפקו משבת דהוה רפואה למפתחון. וmouseoutי שביעית, דחכו לגביהם בנסת ישראל. ולא עוד, אלא דחאבו במילה, ולא קיימא בשר קודש. ומשרהו של יהויריב, כמה דעת אמר (ירמיה ב) עוד אריב אהכם נאם ה' ואת בני בנים אריב.

ונמיין קודשא בריך הוא לאפקא לון מגלוותא, הדא הוא דכתיב, (זכריה ט) גيلي מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבא לך צדי"ק ונושא הוא.

ואי תימא אמרתי משיחא מיהודה, מיוסף מבעי ליה. אלא דתרויחו ייתו, ובגין דקודשא בריך הוא לא מקפה שבר כל בריה, יהב מלכotta לדוד, בגין תהוה עשיראה לצדיקים, ושביעאה דאחים. והבי הוא מלכotta דארעא, בעין מלכotta דרכיעא.

זהר חדש פרק ב' שלח

(שמות יז) ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשי וצא הלחם ונגו', מי טעםא יהושע אגח קרבא ולא מן שאר עמא. אלא בגין דעמליך אתה עליהו, על הוא חובה

דְּשַׁבְתָּא דְּלֹא גַּטְרֵין לֵיהֶם, בָּמָה דָּאֲתַעֲרוּ חַכְמִים זָכְרוֹנָם לְבִרְכָּה, אֲלֹמְדִי גַּטְרוּ יִשְׂרָאֵל שְׁבָתָא קְפָא, לֹא שְׁלָטָא בָּהוּ אָוֹמָה וְלֹשֶׁן. מַה בְּתִיב (שם טז) וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי יִצְאָוּ מִן הַעַם לְלַקְטָה וְלֹא מִצְאָוּ, וְבְתִיב וַיָּבֹא עַמְלִיק.

וַתֹּא חַוו רֹא דְמַלְהָ, בְּדַ פְּקִיד לֹוֹן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לַיְשָׁרָאֵל בְּמִרְחָה עַל שְׁבָתָא, בְּגַנְיוֹן דָּאֲתִיא מִדְתָּא דִינָא לְקַטְרָנָא עַל הַהוּא חֹבָא דָצְדִיק דַזְבִּינוּ לֵיהֶם, דָאִיהוּ לְקַבְּילִי יוֹמָא דְשְׁבָתָא, וְאַינְנוּ אֲפִיקוּ לֵיהֶם לְחֹול, אָמַר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא אִית לֹוֹן רְפֹואָה לְהַהוּא חֹבָה, אֵי אַינְנוּ גַּטְרֵין לְיוֹמָא דְשְׁבָתָא, דָאִיהוּ לְקַבְּילִ צְדִיק חַי הַעוֹלָמִים. וְהַיְנָנוּ דְבִתִּיב (שם טז) וַיַּוְרַהוּ הָיְ עַז. עַז חַיִים, דִינְגַּטְרָנוּ יוֹמָא דְשְׁבָתָא. וְאַינְנוּ אֲחִילוּ לֵיהֶם, בְּדַיִן וַיָּבֹא עַמְלִיק.

בְּהַהְיָה שְׁעַתָּא, אָמַר לֵיהֶם מְשַׁה לִיהוֹשָׁעַ, פּוֹק אֲגַח קְרַבָּא בְּעַמְלִיק, דָהָא לְךָ חַוִּיא, בְּגַנְיוֹן דָאֲתָה בָר בְּרִיחָה דַהְהוּא צְדִיק, וְאִיהוּ בְּהַהְיָה חֹבָא אָתֵי עַלְוָן. וְאֵי לֹא אֲשַׁתְּבַחַ מְקַטְרָנָא לֵיהֶם לְעַמְלִיק, מְחוֹלָקִיהֶם וּמְבָנוֹי דַהְהוּא צְדִיק, לִיתְ מְאוֹן דִּיבְּרָל לֵיהֶם, בְּדַיִן עַבְדִּי יְהוֹשָׁעַ בָּמָא דָאָמַר מְשַׁה.

וַתֹּא חַוו, דְבַגְיָן הַהוּא חֹבָא אַתָּא עַלְיִיהוּ, דָאָרָע לֹוֹן לְאַינְנוּ דָהָו מִבְּתָר עֲגַנָּא, וְגַסְבָּ מִינִיְהוּ הָאֵי בְּרִית קְדִישָׁא, וּרְרִיק לֵיהֶם בְּלֵפִי עַילְלָא. וְאֵי לֹא דְאַינְנוּ חָאָבוּ בָיהֶם, לֹא הָוּ לֵיהֶם סִיעַתָּא מַלְעִילָא לְמַיְעַבְדָ הַכְּבִי. אֲלֹא בְגַנְיוֹן לְאַחֲזָה לֹוֹן, דִינְשַׁתְמֹדְעָוּן חֹבֵיהָו דְחָבוּ בְּהַהְיָה צְדִיק, דִנְטָר הָאֵי בְּרִית,

וְהַשְׁתֵּא אֲחִילוֹ שֶׁבֶתָּא דָאִיהוּ לְקַבְּלִיהַ, דָאִיהַ קָאֵי לְאַגְּנָא
עַלְיָהוּ מִקְפֵּי מִדְתַּת דִּינָא.

תֵּא חַזֵּי מַה בְּתִיב, (שם) וַיַּסְעוּ מִפְּרָה וַיַּבְאָו אַיִלְמָה וְשֵׁם
שְׁתִּים עַשְׂרֵה עִינָת מִים וּנוּ. מַהוּ אַיִלְמָה, אֶלְאָ דְתַבּוֹ
לְפּוֹלְחָנָא דְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלַקְבָּלָא מְלוּאָ בְּלֵבָא שְׁלִים,
בְּגִין בְּךָ אַלְיָמָה.

וְהָא אָזְקָמוֹת, דְהַהְיָא אַתְּרָא בָּהָה מִשְׁוְיכָה בְּמִיא, מְכַל
אַתְּרַיּוֹן דְעַלְמָא, דָהָא אָזְרִיתָא שְׁבְכָתָב תִּמְןָהוּ,
וְתִּפְנֵז תִּרְיַין עַשְׂרֵה מִבּוּעַין, וְשְׁבַעַיּוֹן דְקָלִין. וּבָזָא בְּרַזָּא
דְמַהְיָמָנוֹתָא, דָהָא בְּלָהוּ עַי סְנַהְדְּרַיּוֹן מִהְהָוָא אַתְּרָא מִתְּזִנִּין,
וּמִתְּבָרְכִּין מַאיְנוֹן מִיּוֹן עִילָּאִין בְּסִימָאָן.

וּבָאָה מָאוֹן דְזָכֵי לְהַנְּהָה מִיאָה לְאַתְּבָרְכָא מִנְיִיחָה. וּיְשָׁרָאֵל
קְדִישָׁין שְׁרָאֵן תִּפְנֵז, וּמִחְבָּרִין אַיְנוֹן מִיּוֹן עִילָּאִין
בְּאַיְנוֹן תִּרְיַין עַשְׂרֵה מִבּוּעַין תִּהְאָאֵין. וְאֵי אַיְנוֹן קְלַקְלָוּ
בְּקָרְמִיתָא, וְחַבּוּ לְגַבְּיָה הַהָוָא צָדִיק, הָא אֲדָבָקוּ לֵיהֶה
בְּאַתְּרִיהָ, וּמִתְּזַזֵּן עַל יְדֵיהָ עַלְמָא. וְשְׁבַעַיּוֹם תִּמְרִים אַתְּזִינָן
מִהְהָוָא תִּמְרָ, (שיר השירים ז) זֹאת קְוָמָתָךְ קְמָתָה לְתִמְרָ. וְאַיְנוֹן
תִּרְיַין עַשְׂרֵה מִבּוּעַין, לְקַבְּיל תִּרְיַין עַשְׂרֵה שְׁבָטִין, סְתִּירִין לְהַהָוָא
אַתְּרָא קְדִישָׁא.

וְהָוּ יְשָׁרָאֵל עַסְקִין בְּאֹולְפָן אָזְרִיתָא, דָאֹולְפָוּ מִפְּרָה.
וְאַתְּחַבֵּר עַמְּיִיחָה הַהָוָא בְּרִית קְדִישָׁא, וְאַתְּפֶרֶשׁ חֻזְּקָה
עֲקִיםָא מִהְהָוָא בָּאָרְ מִים, דָהָה מִמְּרָר לְאַיְנוֹן מִיּוֹן. וּמָאוֹן

הַזֹּה גְּרִים חֹבֵי הָוּ עד הַשְׁתָּא.

אֲבָל הַשְׁתָּא, בֵּין דְּאֶהָּדָרוֹ בְּתוּבָתָא לְמַאֲרִיהּוֹן, וּקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אָוְלִיף לוֹן אָוְרִיכִי דְּהָוָא אַילְנָא דְּחִיכִי, הָדָ
הָוָא דְּכַתִּיב, (שםות טו) וַיַּזְרַח ה' עֵץ, דָא תֹּרֶה שְׁבַכְתָּב.
וַיַּשְׁלַח אֶל הַפְּנִים, דָא תֹּרֶה שְׁבַעַל פָּה. וּמָא וַיַּשְׁלַח, אֶלְאָ
יְשַׁש לְךָ, יְשַׁש, דָא עַלְמָא דָאָתִי. הָדָא הָוָא דְּכַתִּיב, (משל ח)
לְהַנְּחִיל אָוְהָבֵי יִשְׁש. לְךָ, דָא אִקְמָא עִילָּאָה, חַמְשִׁין תְּרֻעִין
דְּאַתְּדַבֵּק בְּיַהְיָה. בְּדַיִן בְּסִימּוֹ מִיא, וְנַחַת טְלָא עִילָּאָה
מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְאַתְּמַלֵּי חַקָּל תְּפַוחִין.

מְאָן גָּרָם בְּלִי דָא, אַלְיִי מַיְהָ, תִּיוּבָתָא דִּיְשְׁרָאֵל לְמַאֲרִיהּוֹן.
וּבְדַיִן הַזֹּה לְהַזְוֹן רְשָׁג, לְמַשְׁרֵי עַל הַנְּהָוָה מִיא. הָדָא הָוָא
דְּכַתִּיב, (שםות טו) וַיְחַנֵּנוּ שֵׁם עַל הַפְּנִים. מָא וַיְחַנֵּנוּ שֵׁם, אֶלְאָ
סְפָא דְּחִיכִי שְׂרִיא בְּאַינּוֹן מִיאין, בְּגַיְן בְּךָ וַיְחַנֵּנוּ שֵׁם עַל הַפְּנִים.

מַדְרָשָׁה הַגְּעִילָם

(שםות טז) וּמְטָה אֲשֶׁר הַכִּית בּוֹ אֶת הַיָּאָר קָח בְּיַדְךָ וְהַלְכָתָה.
תְּנִיא, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, גְּלִיף הַזֹּה חֹטְרָא מַתְּרִין
סְטְרִין, בְּשֶׁמֶא קְדִישָׁא. חַד סְטְרָא דְּרַחְמִי וְדִינָא בְּאַתְּוֹן
גְּלִיפִין. וְחַד סְטְרָה דִינָא בְּדִינָא, נְחַש עַלְיִ צוֹר.

תָּא חַזִי, בְּתִיב (שם יז) וְאַתָּה הָרָם אֶת מְטָה וְנַחַת אֶת יַדְךָ עַל
הַיִם. מָא וְנַחַת. בְּלוּמָר, וְנַחַת בְּחַד גִּיסָּא, דְּגַלְיָפָא
בְּרַחְמִי וְדִינָא. וּבְתִיב וַיַּתְּמַשֵּׁה אֶת יָדוֹ, וְלֹא בְּתִיב וַיַּשְׁלַח
אֶת יָדוֹ, בְּלוּמָר, אָסְטִי מַחְד גִּיסָּא.

וְאֵי תַּיְמָא, דְּגָלִיף הָטוֹה מִקְרָדָמָת הֲנָא נְחַשׁ עַלִּי צָוָר. אֲלֹא בְּאַסְגָּא אֲתַגְלִיף דְּבָתִיב (שם ד) וַיַּשְׁלַבְהוּ אָרֶץָה וַיְהִי לְנְחַשׁ. בְּהָהִיא שְׁעַתָּא אֲתַגְלִיף נְחַשׁ עַלִּי צָוָר.

וְתַא חַזִּי אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּעָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְשָׁמוֹי דְּהָוּ גְּלִיפִין בְּחוֹטָרָא יַעֲבִיד אַתָּאָן. וְתַנְגִּיא, תַּרְגִּין אַתָּאָן אֲתַעֲבִידָו בְּיַמָּא, בְּהָהּוּא סְטָר דְּסָטָא מְשָׁה בְּרַחְמִי וְדִינָא. בְּזֹעַ יְמָא לִיְשָׁרָאֵל בְּיַבְשָׁבְילִין, וְאַתָּיְבָ בְּדִינָא עַל מְצָרָאֵי, וְאַטְבָּע לֹזֵן בְּתַהָּמָא. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (שם טו) וַיַּשְׁבֵּת הָעֵלִילָה אֶת מֵי הַיָּם.

בְּהָהִיא שְׁעַתָּא, בְּעֵי לְאַפְקָא מֵיאָ, אָמַר לֵיהֶ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְשָׁה, אֲסְטִי חֻוּטָרָא מְגִיסָא אַחֲרָא. תַּרְגִּין אַתָּאָן אֲתַעֲבִידָו בְּיַהָה. בְּמָא דְאַתַּעֲבִיד מְסִטָּרָא אַחֲרָא. חַד אַתָּה דְּכָא, וְחַד אַת בְּמַרְיבָה. אַבְלָל הַשְּׁתָּא, (שם י) וְהַבִּית בְּצָוָר. מַאי צָוָר. בְּהָאֵי צָוָר דְּסִילִיק נְחַשׁ.

לוֹמְנָא אַחֲרָא אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר, מַאי דְבָתִיב, (בְּמִדְבָּר כ) קַח אֶת הַמְּטָה וְהַקְּהָל אֶת הַעֲדָה אַתָּה וְאַהֲרֹן אַחֲיךָ וְדִבְרָתָם. מַהוּ וְדִבְרָתָם, אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר, מַגִּי לֵיהֶ עַלִּי נְחַשׁ. דְּהָא אֲתַעֲבִיד בְּצָוָר, הַשְּׁתָּא בְּעֵי דִיתַעֲבִיד בְּנְחַשׁ. לְאַשְׁלֵמָא שְׁמוֹי דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאַלְיָוָן אַתָּוֹן.

מְשֻׁמָּע דְבָתִיב וְדִבְרָתָם אֶל הַסְּלָעָה. וּבְתִיב (שם כא) וַיַּדְבֵּר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבְמְשָׁה. מַה בְּתִיב בְּתִירִיה, (שם) וַיַּשְׁלַח הָעָם אֶת הַנְּחַשִּׁים הַשְּׂרָפִים. מַה נְחַשׁ חִילִילָה

בְּפּוֹמִיה֙, אֲוֹפֵּה֙ הַכֹּא֙ בְּפּוֹמָא֙.

וממשה לא עבד חמי, אלא הכה, ולא אשלים שמא, אלא חור בקדמיה בשמא מצור, ושבק נחש, והוא הוא רבתיב וזה, ולא כתיב יידבר, כמה דאתפקד ודברתם. דתניין, צור למבוד, ונחש למללא. ובתיב (שם) ויזה את הפלע במתחו פעים, חרד לדושuber, וחדר רהשתא.

תנייא, אמר רבי אלעזר בה שעטה אשთאר שמא. קלומר, דלא אשתלים בההוא את, דשבק משה נחש, ולא

אֲשַׁתְּלִים בְּלִ שְׂמָא.

דהא בחדר גיסא אשתלים בימא. מגיסא אחרא שרוי בצור, ולא אשתלים בנחש. אמר לייה קידשא בריך הוاء, עבדת דשרוישמי, ולא אשתלים למבוד ארין. אופא את שרית, ולא תשתלים. לבן לא תביינו את בני ישראל. שרית לאפקא לוז, ולא תשלים לאעלאה להונ לארעה, לבן לא תביינו.

אמר רבי אלעזר, ידע לבא דמשה בקדמיה דיחיל, כה חמא נחש. רבתיב (שמות ז) וינס משה מפניו. לבא חמא, ולא ידע.

אמר רבי אלעזר, כתיב (במדבר כא) ויעש משה נחש נחשת ויישימה על הננס. על נס לא כתיב, אלא על הננס, בעא לאתקן ולהשלים מה דחסר. אמר לייה קידשא בריך הוاء, משה, כתיב (שם כט) להקדישני במים, במים ולא בךבר

אחר. בשם שהתחלה בימים, בעינן הישתלים בשמי הגם בימים. אמר רבי אלעזר אמרה דחסר לא שלים אבל את עביד נסא הכא.

* אמר רבי יהושע, בתיב (שם כא) עשה לך שرف. עשה לך לתקונתך. עשה לך תקון ממה דחסרת. עם כל זה לא תקון אלא ראייה, שהיו רוזין בונח וחייב, אבל לא נתקודש שמא בימים, ונשאר חסר מהשאר.

ותקנת בראייה, (שם כז) עליה אל הר העברים הזה וראה וגוי, וראית אותה ונאספה אל עמייה, (דברים לד) הראייתיך בעיניך ושם לא תעבר. תא חוי, דעונגשו היה דאפילו ראייה לא תקון בדוחוי, כיון דעבד ליה ראייה, בהאי אשלים ליה ראייה, אבל לא אשלים שמייה במים, כמו, כמו כל שאר שמא.

אמר רבי יצחק, בשעה שאמר קורשא ברייך הוא לבן לא תביאו. אמר משה, האי חוויא לתקלא דעלמא היה. אמר ליה קורשא ברייך הוא לאו הבוי, דינא דעה לחביביא, וחווין למארין קשות. בתיב (במדבר כא) וראה אותו וחוי. באotta שעיה ידע משה דרבינו, והצדיק עליו את הדין. פתח ואמר, (זרנוקים לט) הצור תמים פועלו, דא הוא צור דכא אמרין. אל אמוננה ואין עול, בתיב וראה אותו וחוי. ובתיב (תהילים יח) האל תמים דרכו.

אמר רבי חייא, וזה תנינן אל גורת רחמי. כמה דאת אמר

(במדבר כג) **אֲלֹ מַזְכִּים מִמְצָרִים**. (שמות לד) **אֶל רְחוּם וְחִנּוּן**. אמר ליה לאו הַכִּי, דְתַגִּינֵן, דְשִׁלְיִט רְחִמִי עַל דִינָא. אל בְּלַחְזֹדוֹ יִכְלֹת הוּא, וַרְשֻׁוֹתָא הוּא דִילִיה. מַאי יִכְלֹת, שׁוֹלְטָנוֹתָא. בְּלוּמָר, שׁלְטָנוֹתָא דָאֵל, אַתְגָּבָר גַּוְרָה דִילִיה. בְּדָבָר אַחֲר (בראשית לא) יִש לְאֵל יְדִי, רַשְׁוֹתָא דִילִיה יִכְלֹת דַעֲינָא בִישָא. אמר ליה זהה כתיב (דברים י) **הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר**. אל גָדוֹל נִצְחָא, אל בְּלַחְזֹדוֹי נִצְחָא.

נִהְדר לְמִילִי קְדָמָאִי, וּכְתִיב (שם לט) הַצּוֹר תְּמִימִים פְּעָלוֹ בֵּי כֶל דְרַכְיוֹ מִשְׁפָט, הָא צֹור. אל אַמְנוֹנָה וְאַיִן עֹזֶל וְגֹוי, הָא נִחְשׁ עַלְיִ צֹיר. וּכְתִיב (איוב ח) הָאֵל יִעוֹת מִשְׁפָט. מִשּׁוּם דָאוֹרְחִיה דִנְחַשׁ לְאָסְטָאָה אָוֹרְחִיה, לְכָךְ כְתִיב וְאַיִן עֹזֶל. הָאֵל יִעוֹת מִשְׁפָט חַס וּשְׁלוּז. אמר רַבִי אַלְעֹזֶר, הִיִּינוּ דְכְתִיב (תהלים פה) **אֲשֶׁר מְעָה מָה יִדְבֶּר הָאֵל הָ?**

(שמות ד) **וַיִּשְׁלַח יְהוָה וַיְחַזֵּק בּוֹ וַיְהִי לְמַטָּה בְּכֶפֶו**. בְּדָבָר אַחֲר מַטָּה בְּלִפְנֵי חֶסֶד. אמר רַבִי יוֹסֵי שְׁנִי מִטוֹת הַיּוֹם, אחד של משה, ואחד של הקדוש ברוך הוא. מִשְׁמָע דְכְתִיב (שם י) **וְמַטָּה הָאֱלֹהִים**.

דְתַגִּינֵן, בְשַׁעַתָּה שְׂהִיה נוֹטֵל מִשָּׁה הַמַּטָּה, הַיְה בְּאַלּו הַיְה בְּרִשְׁוֹתוֹ וּבִיכְלָתוֹ. הַךְא הוּא דְכְתִיב, (שמות ד) **וַיַּקְרַב מִשָּׁה אֶת מַטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ**. וְדָאי שְׁבִידֹו לְקֹחַ, אֶלָא מַהו בְּיָדוֹ, בְּרִשְׁוֹתוֹ, **בְּאַלּו** הוּא שְׁלוֹ.

וְאָמַר רַבִי יוֹסֵי, בְּרִשְׁוֹתוֹ **שֶׁל מִשָּׁה הַיּוֹם, עד שְׁהַיּוּם הַמְשֻׁבָּן**.

כיוון שהוקם המשפטן, החזיר המשפט לפני העדות. ומשם היה נוטלו לעשיות בו נספים. אך הוא דכתיב, (שםות) ויקח משה את המשפט מלפניו ה', כיוון שלא קלחו הרי הוא בראשותו, ובשלו היה.

אמר רבי יהושע, אותו המשפט של סנפירינו היה, ומששת ימי בראשית אהברה. במה דתנו, והטבת והמשפט.

רבי יהודה אומר, של עז היה.

מן דאמר של סנפירינו היה, דכתיב (יחזקאל א) במרה אבן ספир דמות כסא, וכתיב מטה האלים. ומן דאמר עז היה, דכתיב (שמות טו) ווירחו ה' עז וישליך אל המשפטים וגוי.

שם שם לו חוק ומשפט ושם נסהו. אמר הקדוש ברוך הוא, מבואן וללה לאה הרי חוק ומשפט לעשיות נספים. חוק ומשפט, דכתיב (משלי ל) נחש עלי צור. ושם נסהו, משום דכתיב וימתקו המשפטים. דבר אחר, אמר הקדוש ברוך הוא, מבואן וללה לאה חוק ומשפט, שלא יהא נקדש אלא בזמנים.

אמר רבי יהודה, כתיב כי מרים הם, מבואן שנינו, יש מים עכורים, ויש מים כלולים, ויש מים מתרוקים, ויש מים מרים. ויצעק אל ה', למה צעק, מבואן שהיה בצער באורה שעה. אמר ליה הקדוש ברוך הוא, משה, הנחש שגחה בפניהם, עבשו אצטדיון לחקוק ליה באור. ותרוניהם עמדו

על הימים המרים. ובאותה שעה נתקנק צור בנטח שחה
בו קודם, אך הוא דכתיב שם לו חוק ומשפט.
בדעתך רבי אבא, שאילו קמיה, אמר להו שפיר קאמר ר' יהוֹדָה, וְהַבִּי הוּא. ואנו אצטיריך לנוֹאָה רְזֵא דמֶלֶת, הא חווינא דרבי יהוֹדָה גלי לה.

אלא אמר הקדוש ברוך הוא למשה, משה, השتا במצרים היה המטה של אהרן לדחות הקש השולט על ישראל במצרים, אבל בשיצאו מצרים, כמה מקטרנים מוזמנים על ישראל, לדחותם בים, כמה מים מרים נזדמננו אצלם. ומה מים רעים יקטרנו בהם.

או לים, בא רהוב שרו של מצרים ושל ים. אמר הקדוש ברוך הוא, (שמות יד) משה הרם את מטה וגטה את ידה. ביוון הוא אמר הרם את מטה, מהו וגטה את ידה. אלא הרם את מטה נגד שרו של ים. או למרה, כמה מים מרים נזדמננו אצלם, ונצטער משה וצעק, אך הוא דכתיב ויצעק אל�.

אמר ליה קודשא בריך הוא, משה, הרי לך עצה בזה, השליך המטה אצלם, ויתתקנק נחש עלי צור שנייהם ביהר, וניצלו. אך הוא דכתיב, וירדו ה' עז. במדבר אחר, (קהלת יא) מקום שיפול העז, שהוא עצה. וישליך אל הימים. ובכתב שם לו חוק ומשפט, נחש עלי צור. ושם נסחו, עטרתו בנשים. אמר הקדוש ברוך הוא, מכאן

וְלֹא הֲלֹא, הָרִי לְךָ שִׁיעַמּוֹד אֶצְלֵ הַמִּים, הָרִי לְךָ שִׁיחַקְדֵּשׁ שְׁמֵי בְּמִים.

כַּשְׁבָּאוּ לְאַלִּים, בָּאוּ הַמִּים לְקַטְרָג עַלְיָהֶם, אָמַר קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, מֵשָׁה, בָּمָקוֹם הַזֶּה אֵין צְרִיךְ מַטָּה, הָרִי יַעֲקֹב שֶׁהוּא הָאִילָן בָּשְׁבָעִים נֶפֶשׁ, וְהָוָא שְׁבָעִים תְּמִרִים. וְשְׁתִים עֲשֵׂר עִינּוֹת מִים, שְׁנִים עָשָׂר שְׁבָטִים. בָּשְׁבָעִים עַמּוֹדִים, וְשְׁנִים עָשָׂר שְׁבָטִים, וּכְיוֹתָם יִגְנֹן עַלְיָהֶם, בָּמָקוֹם הַזֶּה שִׁגְקָרָא אִילָן, וְהָוָא אַלִּים. בָּמָה דָאָת אָמַר, (ישעה א) בַּי יִבְשׁוּ מַאֲלִים אֲשֶׁר חִמְרַתֶּם.

מִיד וַיְחַנֵּן שֵׁם עַל הַמִּים, מִשְׁמָעַ דְּכַתִּיב עַל הַמִּים, וּמִשְׁמָעַ דְּכַתִּיב, שֵׁם שֵׁם לוֹ, וְלֹא בָּמָקוֹם אֶחָר. וּשְׁם שְׁלַטו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמִּים, וְלֹא הוֹצִרְךָ הַמַּטָּה. מִפְּנֵן וְלֹא הֲלֹא אֶצְטְרִיךְ הַמַּטָּה בָּגָנְחָשׁ עַלְיָ צָור, אֶצְלֵ הַמִּים.

בָּאוּ לְחוֹרֵב, בָּאוּ הַמִּים לְקַטְרָג, אָמַר לֵיהֶה הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהַבִּית בְּצֹור, הַמַּטָּה אֶצְטְרִיךְ הַבָּא, וְהַבִּית לְאַלְוֹ בָּאוֹתוֹ צָור, וְלֹא בָּגָנְחָשׁ. אָמַר מֵשָׁה, יְתִיר אֶצְטְרִיךְ הַבָּא, אָנָּא חָמֵי מִים דָבַעַ לְשִׁטְפָּא. אַמְאַי, הַגְּנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ שֵׁם עַל הַצָּור וְהַבִּית בְּצֹור.

אָמַר לֵיהֶה קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְמֵשָׁה, עֲדִיָּן בָּמְרִיבָה עַתִּידִים הַמִּים לְקַטְרָג יוֹתָר, שְׁהָם מִים עֲכוֹרִים רְעִים וַיּוֹדְגִים, וַיּוֹדְגוּ בָּהֶם בִּיְשָׁרָאֵל בָּגָלוּי לְעִינִיהָן, וּבָאָותָה שְׁעה אֶצְטְרִיךְ הַמַּטָּה, וְהַתִּיר עַלְיָהֶם הַגָּנְחָשׁ בָּגָלוּי לְעִינִיהָם,

וירתקדש שם. הדא הוא דכתיב, (במדבר כ) **לְהַקְדִּישֵנִי בַּמִּים לְעִינֵיכֶם**. מהו לעינייהם. בגלווי. בדבר שגוזהוננו בהם בגלווי. תא חוו, כי חמא דוד, דכתיב (תהלים קכח) **לֹילִי ה' שְׂחִיה לְנוּ** בקום עליינו אדם, זה פרעה. אזי עבר על נפשנו המים הזרוגים, בראמריןן. ובתיב (שם) נפשנו בצפור גמלטה מפה Yokshim וגו'.

אמר רבי בא, מה ראה משה באורה שעלה, שלא עשה בENCH. אלא ישראל היו דוחקין למשה תננה לנו מים, נתיעץ משה ואמר, קודשא בריך הוא אמר לי לעמוד בENCH, ואני חממי דין גוירה לנחש במים, דין יבולתו אלא בעפר, דכתיב (בראשית ג) עפר תאכל כל ימי חייך, משמע דעפרא יכול וישיצי כל יומו, אבל במא לא. ויישראל דוחקין לי, אף על גב דיעבד ניסא, לא יעביד באחר דא, אלא בד ארתקק, ארתקק בעפרא, ולא במא. דכתיב (שמות ה) ונישליךו ארצה ויהי לנחש. יצור ברא ארתקק, במא, בمراה, וכבר עבד ניסא. טוב דיעביד בהאי, דאתעבד נסא אחרא. מיד ויך את הפלע*) במטה פעים, אמר ליה קודשא בריך הוא, משה יعن לא האמנתם بي להקדישני, דתשבתון דלא יכול לנחש במים, לבן לא תביאו. ומטה אשר הבית בו את היאור בו מי טעם משום דמתקק בניסין הוה ושמא קדישא עלאה רשימה בית.

זהר חדש

פרק יתרכז

(שםות כ) אָנֹכִי ה' אֱלֹהִיךְ, בְּהָאֵי פְּסִוקָא שָׁאֵל רַבִּי יִיָּסָא זַעֲירָא
דִּמְזָן חֶבְרִיא מְרַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְאָמַר לֵיהּ, אַיתָ
לֵי לִמְשָׁאֵל שְׁאֵילָתָא חֶדָּא מִינָה, וּמִבְשְׁבָשָׂא לֵי בְּלַבָּאֵי,
וְאַנָּא דְּחִיל מְלֻמְשָׁאֵל מִינָה. וְאַמְינָא, אֵי נְשָׁאֵל, דְּחִילָנָא
דִּילָמָא אַיְתָעֵנָשׁ. אֵי לֹא נְשָׁאֵל, מִשְׁבָשָׂא לֵי בְּלַבָּאֵי. אָמַר
לֵיהּ רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אַיְמָא.

אָמַר לֵיהּ הָאֵי דְּקוּדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא מִדְבָּר לְהֻזָּן לִיְשָׁרָאֵל
בְּכָל אַתָּר וּאַתָּר, אָנֹכִי ה' אֱלֹהִיךְ אֲשֶׁר הַזָּאתִיךְ
מִארֵץ מִצְרָים. (וַיַּקְרָא יְטָהָרָה) אָנֹכִי ה' אֱלֹהִיכֶם אֲשֶׁר הַזָּאתִיךְ אַתֶּכְם
מִארֵץ מִצְרָים. מַאי רַבּוֹתָא אָוְלִיף הַכָּא. תְּנָאָה שְׁלִים הוּא,
הֶחָא הוּא דָאָמַר לְאַבְרָהָם, (בראשית ט) בַּי גַּר יְהִי וּרְעָה
בָּאָרֵץ לֹא לָהֶם וּנוּ וְאַחֲרֵי בֶן יִצְחָא בְּרַכּוֹשׁ גָּדוֹל. אָמַר בֶן,
לְפָה לְאַדְכָּרָא לְהֻזָּן מִילָתָא דָא בְּכָל אַתָּר וּאַתָּר.

אָמַר לֵיהּ תָא חַי בָּרִי, קְוִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לֹא אַתֶּנִי עַם
אַבְרָהָם, אַלֵּא דִינְפִיק יְהִי יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוֹתָא דְמִצְרָים,
וְלֹא מִתְחֽוֹת שְׁעַבּוֹדָא דְדַחֲלָא אַחֲרָא. דַוְדָאי יִשְׂרָאֵל בְּדַהוּ
בְּמִצְרָים, אַסְתָּאֵבוּ וְאַתְּטַנְפּוּ גַּרְמִיהֻזָּן בְּכָל זִגְנִי מִסְאָבוּ, עד
דַהֲוּ שְׁרָאָן תְּחֽוֹת אַרְבָּעִים וְתְשָׁע חִילִי דְמִסְאָבוֹתָא.
וְקְוִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא אֲפִיק יִתְהֻזָּן מִתְחֽוֹת פּוֹלְחָן בְּלַ שָׁאֵר